

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > Finland

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

„Comunicarea sau notificarea actelor” înseamnă o informare adresată unei anumite persoane fizice sau juridice într-un mod care poate fi verificat și în forma reglementată prin lege. Obiectivul normelor în acest domeniu este de a asigura faptul că actele sunt comunicate sau notificate în mod credibil către persoana relevantă și că acest lucru poate fi verificat.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Actele care sunt comunicate sau notificate se referă, de obicei, la proceduri judiciare: citații pentru a compărea în instanță și cereri de depunere a unei mărturii. O cerere de comunicare sau notificare probatorie a actelor se poate referi și la alte acte decât cele implicate în procedurile judiciare; de exemplu, se poate referi la un testament.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

În cazul procedurilor judiciare, instanța este, în general, responsabilă de comunicarea sau notificarea actelor. La cererea unei părți și dacă consideră că există motive întemeiate în acest sens, instanța poate încredința unei părți responsabilitatea de a comunica sau a notifica acte.

În alte cazuri, partea în interesul căreia urmează să fie comunicate sau notificate acte este responsabilă de notificarea sau comunicarea acestora.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Desigur. Executorii judecătorești ai instanțelor districtuale (*käräjäoikeus*) au acces la sistemul de evidență a populației, unde pot verifica datele de contact actualizate.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Serviciul de adrese (*osoitepalvelu*) vă permite să căutați adrese actualizate pentru aproape toți rezidenții permanenți din Finlanda. Informațiile acestui serviciu se bazează pe informațiile din Sistemul de informații demografice întreținut de Agenția de Servicii de Date Digitale și Demografice (*Digi- ja väestötietovirasto*).

Căutarea adreselor se face după prenumele și numele de familie ale persoanei respective. Poate fi folosit numele anterior sau cel actual. Pentru căutări mai precise, se pot utiliza, printre altele, elemente precum vârsta persoanei, data nașterii și domiciliul anterior sau cel actual.

Se furnizează adrese pentru fiecare persoană clar identificată, cu vârsta de peste 15 ani, care nu a interzis divulgarea adresei sale.

Serviciul de adrese în limba finlandeză: tel. 0600 0 1000;

Serviciul de adrese în limba suedeză: tel. 0600 0 1001;

Aceste servicii sunt disponibile în fiecare zi, între orele 8:00 și 22:00.

Serviciul costă 2,50 EUR/minut + tariful rețelei locale/mobile, precum și tarifele pentru timpul de așteptare pe linia locală/mobilă (până la 16 mai 2020 – 1,98 EUR/minut).

Serviciul poate fi apelat numai din Finlanda.

Informațiile privind adresele se pot obține și prin e-mail, de la Agenția de Servicii de Date Digitale și Demografice. Informațiile pot fi furnizate în finlandeză, suedeză sau engleză, la adresa vtj-todistus@dvv.fi. Cererea se poate transmite și în scris, la adresa Digi-ja väestötietovirasto (Agenția de Servicii de Date Digitale și Demografice), PL 123, 00531 Helsinki. Se percepe o taxă pentru furnizarea acestui serviciu. Este recomandat să se indice scopul în care se vor utiliza informațiile privind adresele.

Oficiul pentru Brevete și Proprietate Intelectuală din Finlanda (Patentti- ja rekisterihallitus – PRH) și Administrația Fiscală Finlandeză (Verohallinto) oferă un serviciu comun la adresa <https://www.ytj.fi>, unde puteți căuta informații privind întreprinderile și societățile. Serviciul este disponibil în limbile finlandeză, suedeză și engleză. Puteți afla informații suplimentare la adresele: <https://www.prh.fi/fi/index.html> (în limba finlandeză), <https://www.prh.fi/sv/index> (în limba suedeză) și <https://www.prh.fi/en/index.html> (în limba engleză).

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

A se vedea răspunsul la întrebarea anterioară.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În conformitate cu articolul 3 din Codul de procedură judiciară (*Oikeudenkäymiskaari 4/1734*), în cazul în care instanța este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor în cadrul procedurilor judiciare, acestea sunt notificate sau comunicate, în principal, prin poștă. Se poate trimite o scrisoare recomandată cu confirmare de primire. În mod alternativ, aceasta poate fi trimisă direct la domiciliul persoanei vizate. În aceste cazuri, se atașează confirmarea de primire la scrisoare, iar destinatarul trebuie să o semneze și să o înapoieze instanței. Actele referitoare la proceduri judiciare, altele decât citațiile și prima solicitare de răspuns, pot fi, de asemenea,

notificate sau comunicate prin transmiterea acestora prin poșta normală la adresa indicată instanței de către partea în cauză. Se va considera că destinatarului i s-a notificat sau comunicat un act trimis prin poșta normală în a șaptea zi după data livrării acestuia prin poștă.

În conformitate cu articolul 4 din Codul de procedură judiciară (4/1734), actele pot fi notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc în cazul în care este puțin probabil ca notificarea sau comunicarea prin poștă să fie reușită.

În conformitate cu articolul 2 din Codul de procedură judiciară (4/1734), instanța poate, cu acordul părții în cauză, să încredințeze părții respective responsabilitatea de notificare sau comunicare a actelor, în cazul în care aceasta consideră că există motive întemeiate în acest sens. În astfel de cazuri, instanța va anunța partea în cauză cu privire la termenul de notificare sau comunicare a actelor, precum și la termenul în care trebuie să primească dovada notificării sau a comunicării. În conformitate cu articolul 4 din Codul de procedură judiciară (4/1734), în astfel de cazuri, actele sunt notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc.

În conformitate cu articolul 4 din Codul de procedură judiciară (4/1734), în cazul în care instanța a încredințat părții în cauză notificarea sau comunicarea a actelor, precum și dacă partea în cauză este reprezentată de un avocat sau un consilier juridic public, actele respective pot fi notificate sau comunicate și personal, de către avocatul sau consilierul juridic public respectiv destinatarului. În astfel de cazuri, destinatarul va semna dovada că actele au fost primite. Această metodă nu poate fi utilizată în cauzele penale.

Alte acte decât cele legate de procedurile judiciare vor fi notificate sau comunicate de un executor judecătoresc la cererea autorității sau a unei persoane.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Codul de procedură judiciară (4/1734), în cazul în care instanța sau procurorul este responsabil de notificarea sau comunicarea actelor, actul poate fi notificat sau comunicat prin trimiterea acestuia la partea în cauză sub forma unei comunicări electronice, astfel cum se indică de către destinatar, dacă se poate presupune că destinatarul va fi informat cu privire la acest act și că va înapoia confirmarea de primire în termen.

În conformitate cu articolul 11 alineatul (3b) din Codul de procedură judiciară (4/1734), în cazul în care instanța este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor și dacă în cauză este vorba despre primirea unei anumite sume, restabilirea condițiilor de administrare sau a unor condiții perturbate sau evacuare, și reclamantul afirmă că nu consideră cauza ca fiind un litigiu, actele pot fi notificate sau comunicate și prin telefon. O cerință suplimentară este aceea ca notificarea sau comunicarea prin telefon să fie una adecvată având în vedere domeniul de aplicare și calitatea actului în discuție, iar destinatarul să fie informat cu privire la actul în cauză și să înțeleagă, dincolo de orice îndoială, importanța notificării sau comunicării acestuia. După notificarea sau comunicarea unui act prin telefon, acesta trebuie să fie trimis imediat sub forma unei scrisori sau a unei comunicări electronice la adresa indicată de către destinatar, cu excepția cazului în care acest lucru este în mod vădit inutil din motive speciale. Se va obține, de asemenea, dovada notificării sau comunicării unui act prin telefon.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Vă rugăm să consultați răspunsul la întrebarea anterioară privind notificarea sau comunicarea actelor prin mijloace electronice.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În conformitate cu articolul 7 din Codul de procedură judiciară (4/1734), atunci când un executor judecătoresc a căutat o persoană a cărei adresă de reședință din Finlanda este cunoscută, pentru a-i notifica sau comunica acte, dar nu a găsit persoana în cauză sau o altă persoană cu dreptul de a primi actele în numele persoanei în cauză, și se poate presupune pe baza circumstanțelor existente că persoana în cauză evită notificarea sau comunicarea actelor, executorul judecătoresc poate notifica sau comunica actele respective livrându-le oricărui membru al aceleiași locuințe, în vârstă de cel puțin 15 ani sau, în cazul în care destinatarul actelor desfășoară o activitate comercială, oricărei persoane aflate în serviciul societății persoanei în cauză. În cazul în care niciuna dintre persoanele de mai sus nu poate fi găsită, actele pot fi notificate sau comunicate prin predarea acestora organelor de poliție locală.

Atunci când s-a urmat procedura prevăzută la alineatul (1), executorul judecătoresc trebuie să anunțe în acest sens beneficiarul actelor notificate sau comunicate, folosind adresa destinatarului. Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate atunci când s-a transmis prin poștă o notificare în sensul alineatului (2).

În cauzele penale, inculpatul nu poate fi citat prin anunț public folosindu-se procedura prevăzută în alineatul menționat.

În conformitate cu articolul 9 din Codul de procedură judiciară (4/1734), în cazul în care nu se pot obține informații privind locul în care se află destinatarul, instanța va fi responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor prin anunț public. În cauzele penale, inculpatul nu poate fi citat prin anunț public.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

A se vedea răspunsul de la 7.1.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

A se vedea răspunsul de la 7.1.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul nu ridică actele de la oficiul poștal sau refuză să le primească atunci când sunt trimise cu confirmare de primire, cererea este returnată expeditorului. În astfel de cazuri, se consideră că actele nu au fost notificate sau comunicate [a se vedea, de exemplu, Decizia 50:1997 a Curții Supreme (*korkein oikeus*)]. În mod similar, în cazul în care actul care trebuie notificat sau comunicat a fost transmis prin poștă direct la domiciliu, se consideră că acesta nu a fost notificat sau comunicat dacă destinatarul nu returnează instanței confirmarea de primire semnată.

Destinatarul poate să refuze să primească actele notificate sau comunicate de către executorul judecătoresc doar dacă sunt îndeplinite anumite condiții prevăzute prin lege. Destinatarul poate să refuze să primească actele notificate sau comunicate, printre altele, și atunci când actele nu sunt în limba finlandeză sau suedeză ori într-o altă limbă pe care destinatarul o înțelege. [De exemplu: Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală (*Laki kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa*) sau Legea privind asistența judiciară internațională și recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială (*Laki kansainvälisestä oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppa-oikeuden alalla*)]. În cazul în care destinatarul refuză în mod nejustificat să primească actele notificate sau comunicate, se consideră totuși că actele au fost notificate sau comunicate.

În cazul în care există motive legale pentru a refuza notificarea sau comunicarea actelor, executorul judecătoresc va înapoia actele respective. În astfel de cazuri, executorul judecătoresc va furniza dovezi scrise care să ateste faptul că destinatarul a refuzat să i se notifice sau comunice acte, precum și explicații pentru justificarea unui astfel de refuz.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Atunci când actele sunt trimise în Finlanda pentru a fi notificate sau comunicate prin poștă cu confirmare de primire, oficiul poștal reține aceste acte și trimite destinatarului un aviz cu precizarea că există o trimitere poștală de ridicat de la oficiul poștal pe numele său. Doar destinatarul sau o persoană autorizată de către acesta poate ridica aceste acte de la oficiul poștal. Este posibil ca actele să fie predate exclusiv destinatarului, în persoană, în cazul în care partea care solicită notificarea sau comunicarea actelor cere acest lucru.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care destinatarul nu ridică actele de la oficiul poștal, acestea sunt înapoiate expeditorului.

În astfel de cazuri, expeditorul poate să transmită actele și solicitarea privind notificarea sau comunicarea actelor către instanța districtuală (*käräjäoikeus*) în raza teritorială a căreia se află domiciliul sau de reședință destinatarului. După primirea cererii, executorii judecătorești de la instanța districtuală vor încerca să notifice sau să comunice actele personal destinatarului.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Oficiul poștal transmite avizul destinatarului, cu precizarea că există o trimitere poștală de ridicat de la oficiul poștal pe numele său. Avizul va indica, de asemenea, data până la care beneficiarul trebuie să ridice actele.

Oficiul poștal va păstra actele pe parcursul săptămânii în care acestea sosesc, plus două (2) săptămâni calendaristice întregi.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Executorul judecătoresc va prezenta dovada comunicării sau a notificării actelor. Se prezintă dovada și pentru comunicarea sau notificarea actelor prin poștă.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care actele au fost comunicate sau notificate în mod incorect, iar partea relevantă nu se prezintă în instanță sau nu furnizează răspunsul scris solicitat din partea sa, actele trebuie comunicate sau notificate din nou. Dacă eroarea este una minoră, nu este necesară o nouă comunicare sau notificare a actelor.

În cazul în care persoana relevantă susține că actele au fost comunicate sau notificate în mod incorect, cauza va fi amânată, cu excepția cazului în care acest lucru nu este necesar din cauza faptului că eroarea este una minoră.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Calea de atac este un apel introdus în cauza principală.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat

membru

Comunicarea sau notificarea actelor de către un executor judecătoresc, împreună cu dovada efectuării acesteia, costă 85 EUR. Nu se aplică nicio taxă în cazul în care instanța este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor.

Notificarea sau comunicarea actelor pe baza unei cereri de asistență judiciară din străinătate este gratuită.

■ Ultima actualizare: 20/01/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.